

ODEJMAĆ (3) *vb impf*

odejmać (2), **odymać** (1), [**odjemać**]; odejmać *BielŻyw, LibLeg*; odymać *FalZioł*.

Teksty nie oznaczają pochyleń; o oraz a prawdopodobnie jasne (tak w od- oraz -ać).

inf odejmać (2). ◇ *praes* 3 sg odymå (1). ◇ [*3 pl* odejmają. ◇ *part praes act* odjemając.]

Sł stp notuje, *Cn, Linde* brak.

Powodować, aby czegoś nie było, aby ktoś czegoś nie miał, nie doświadczał (3) :

A. Działając celowo [*co*] (2) : [CHRISTUS diabolum prostravit ... pothlumil ... Omnem propellens odgemaiancz amaritudinem peccati *Glosy I 107/26.*]

odejmać komu (1): iefli fie bogiem dom[ni]mawafz być, dobrodzieyftwa ludziem mafz [cz]ynić á nieodeymać. *BielŻyw 105.*

a. Odbierać rzeczy przywłaszczone [*u kogo*] (1) : plon yeflybi przywyedly fpanftw fwafzich v nych mamj odeymacz *LibLeg 10/97.*

B. Mieć właściwości usuwania stanów fizjologicznych, objawów chorobowych [*co*] (1) : [korzeń czartowego ziobra] Duźność s kafzlem w pierfiach odyma *FalZioł I 113b.*

[*Zwrot: »płod odejmać«: qui incantantoribus credunt videlicet wczari [...] wżegnaniya pothkanye Czo plodij odeymayą Glosy I 31/1.*]

Synonim: A. odbierać.

Formacje współrdzenne cf JAĆ.

Cf ODEJMANIE